

De Fiefie van Firmin

Komedie in twee bedrijven

Rolverdeling: 5 heren – 4 dames

<u>Louise:</u>	De grootmoeder
<u>Fernand:</u>	De postbode
<u>Dokter Fleurus:</u>	De dokter
<u>Firmin (de buurman):</u>	Iedereen zegt Fistong. Hij is een beetje naïef en ongehuwd. Het volledige stuk is hij op zoek naar fiefie, en is in het eerste deel wat slordig gekleed. Hij heeft ook een klein spraakgebrekje – hij slist.
<u>Jenny:</u>	De dochter van Louise – is nogal sexy gekleed en spreekt een beetje uit de hoogte.
<u>Willy:</u>	De man van Jenny
<u>Marijke:</u>	De dochter van van Jenny en Willy
<u>Roger:</u>	De zoon van Louise en de man van Liliane
<u>Liliane:</u>	De bazige vrouw van Roger.

Korte inhoud

Louise een vrouw op leeftijd is het beu om alleen in haar huis te wonen. Ze beraamd, samen met de postbode, een plan om haar twee gehuwde kinderen erop attent te maken dat ze graag zou hebben dat er iemand bij haar komt wonen. Firmin (de buurman), die door iedereen aangesproken word als Fistong, komt regelmatig over de vloer bij Louise. Hij is constant op zoek naar zijn Fiefie. Niemand weet, wie of wat Fiefie eigenlijk is. Het plannetje van Louise loopt op een sisser uit, maar de vondst van Fiefie veranderd het leven ten huize van Louise. Zal Marijke, de kleindochter van Louise, een rol spelen om Fiefie te vinden? Dat zien en horen wij bij de ontknoping van de plannen van Louise.

Decor

Een eenvoudige huiskamer met vier stoelen een tafel een kast een éénpersoonsbed en een zetel. Het decor voorziet twee deuren – een buitendeur en een deur naar het toilet naar de gang waar de badkamer en het toilet is.

De Fiefie van Firmin

Eerste deel

(Louise komt stilletjes en langzaam binnen. Ze zet haar boodschappentas op de tafel en blijft staan – ze spreekt het publiek toe terwijl ze enkele boodschappen in de kast zet).

Louise

Ja, het zijn zware tijden voor een oud mens zoals ik.
Zo altijd alleen en niemand die een handje toesteeft.
En je moet weten, ik heb twee kinderen.
Zij zullen ook wel hun bezigheden hebben....
Maar wat ik niet versta is, waarom komen ze niet eens meer op bezoek.
Het is nu al vier dagen geleden dat ik ze nog gezien heb, en ze weten dat ik het een beetje moeilijk heb.
Moest mijn man hier nog zijn, dat zou geen waar zijn, zulle.
Maar ja, hij is er niet meer.. niet dat ik erom treur...neen, ik kreeg meer slagen dan eten.
Het is niet dat ik wil klagen, maar allé... u verstaat me toch hé
Ik zou moeten een manier vinden omdat mijn kinderen zouden verstaan dat er één hier bij mij zou komen wonen.
Maar welke manier.....

(Er word aan de deur geklopt)

Ik geloof dat de dokter daar is.

(Louise roept)

Kom maar binnen de deur is open.

(de dokter komt binnen en Louise zet haar in de zetel)

Dokter

Dag Louise
En hoe gaat het, waarom moest ik zo dringend komen?

Louise

Dag dokter.
Ja, dokter... ik geloof dat ik iets in mijn buik heb.
Iets dat niet normaal is.

Dokter

Iedereen heeft iets in zijn buik, maar kom we gaan je eens goed onderzoeken.
Eerst je bloeddruk en je pols meten.

(de dokter neemt haar polsslag)

Je polsslag is goed.

Ik tel 86 slagen per minuut.

(nu haar bloeddruk)

Je bloeddruk is ook in orde.

Louise

Ja dokter, dat vind ik allemaal goed en wel, maar er moet toch iets zijn.

Ik heb de laatste tijd nogal veel krampen in mijn buik.

Dokter

Waar voel je die krampen?

Louise

In mijn buik natuurlijk, waar anders.

Dat heb dat toch al gezegd.

Dokter

Hoe lang is het geleden dat je nog naar het grote toilet bent geweest?

Louise

Oooo ... dat is waarschijnlijk al een dag of vier geleden, er kunnen er ook vijf zijn, ik weet het niet goed meer.

Ik schrijf dat niet op, hoor.

Dokter

Dat kan de oorzaak zijn.

Weet je wat... ik ga je pilletjes voorschrijven om beter naar het toilet te kunnen gaan.

Louise

Dat is goed dokter.

En wanneer moet ik ze innemen?

Dokter

S'morgens op je nuchtere maag, maar ééntje met een keer.

(de dokter zet zich aan tafel en begint een recept te schrijven)

Louise

Moet ik dat lang nemen?

Dokter

Als het beter is, en het niet te veel pijn meer doet, dan mag je stoppen.

Maar moest het weer beginnen dan mag je er weer nemen.

Ik zal morgen of overmorgen eens terugkomen.

Louise

Dokter, mag ik nog eens iets vragen?

Dokter

Ja, vraag maar.

(De buurman, Firmin, komt zonder kloppen binnen, hij heeft een overall aan met een rode zakdoek om zijn hals. Hij spreekt langzaam en slist)

Firmin

Dag Louise.. dag dokter

Dokter

Dag Firmin.

Kom jij altijd zo binnen zonder te kloppen?

Firmin

Ja, waarom?

Dokter

Je ziet toch dat ik bezig ben met Louise te onderzoeken.

En ik vind dat zeer ongeleefd van je.

Firmin

Ja, maar Dokter.

Ik zag je auto staan en ik dacht... het is toch niets ernstigs met Louiseke.

Louise

Laat maar Dokter, wij zijn dat hier gewoon.

Iedereen komt hier binnen zonder kloppen, het is hier de zoete inval.

Nietwaar Fistong?

Firmin

Ja, iedereen.

Ik ben dat gewoon, en gewoonten leer je maar zo niet af.

Iedereen is hier altijd van harte welkom bij Louiseke

Dokter

Oké, voor mij niet gelaten, en daarbij ik heb hier gedaan.

Dus, Louise, je weet het hé, elke morgen op je nuchtere maag een pilletje nemen.

Dit zolang je weer normaal naar de WC kan.

Louise

Dat is goed dokter, ik zal het onthouden.

Hoeveel moet ik betalen?

Dokter

Dat gaan we de volgende keer wel regelen, want ik heb nu niet veel tijd.

Allé, ik ben er mee weg.

Tot later, Dag Louise, dag Firmin.

Louise

Ja, dokter, tot later

(de dokter verlaat het toneel)

Zeg Fistong, wat kwam je hier eigenlijk doen?

Firmin

Louiseke toch, ik ben weer mijn fiefie kwijt.

Louise

Weeral?

Dan moet je hem zoeken hé.

(Firmin kijkt overal onder – onder de tafel onder de kast onder de zetel en onder het bed van Louise. Terwijl hij zoekt komt Fernand, de postbode binnen)

Fernand (de postbode)

Ah, onze Louiseke en ..... onze Fistong.

En hoe gaat het met jullie..... nog een beetje in vorm?

Louise

Dag Fernand,..

Met mij gaat het niet zo goed zulle.

Fernand (de postbode)

Hoe, het gaat niet goed met je?

Wat scheelt er, je bent toch niet ziek?

Firmin

Ze kan niet goed kakken.

Louise

Oh, je moet niet te veel luisteren naar Fistong.

Ik heb alleen maar een beetje pijn in mijn buik.

Fernand (de postbode)

Dat zal wel over gaan.

Ik zeg altijd, krakende wagens lopen het langst.

Louise

Dat juist, Fernand.

Fernand (de postbode)

Maar zeg eens Fistong, wat kom jij hier eigenlijk doen?

Firmin

Ik kom mijn fiefie zoeken, maar ik vind hem nergens.

Zou je willen helpen zoeken, Fernand?

Fernand (de postbode)

Dat ook nog.

Ik kom hier eigenlijk een bezoekje brengen aan Louiseke en niet om jou fiefie te helpen zoeken.

Firmin

Ja zeg, ik begrijp het al.

Maar als jou fiefie weg is, dan moet je bij mij niet om hulp komen vragen zulle.

Weet je wat? Ik ga naar huis.

Saluut en de kost.

(Firmin vertrekt van het toneel)

Louise en Fernand

Dag Fistong

Fernand (de postbode)

Ik geloof, dat hij in zijn gat gebeten is... maar allé dat zal wel overgaan, wij kennen hem.

Louise

Je moet daar niet te veel op letten, kom zet je aan tafel.

Zo kunnen we nog eens een babbeltje doen.

(Fernand zet zich aan tafel en Louise ook)

Fernand (de postbode)

Dat is geen slecht idee.

Louise

Weet je Fernand? Mijn armen en mijn benen doen ook een beetje pijn.

Fernand (de postbode)

Ja, maar zeg... Louiseke, dat is niet een klein beetje, dat is heel veel, zulle.

Eerst je buik en nu je armen en benen, u gaat de dokter moeten halen.

Zo kan dat toch niet verder.

Louise

Ja, ik weet het, maar ja.....

Weet jij wel hoe duur de dokters tegenwoordig zijn?

Ik moet toekomen met mijn pensioentje zulle.

Fernand (de postbode)

Neen, ik weet niet hoe duur een dokter is, want het is al lang geleden dat ik nog een dokter nodig heb gehad?

Maar ik weet wel hoeveel jij van pensioen hebt en dat is niet weinig.

Vele gepensioneerden zouden daar blij mee zijn.

Louise

Jij weet ook alles hé en best dat je nog goed kan zwijgen.

Vele postbodes kunnen niet zo zwijgen als jij.

Fernand (de postbode)

Ik kan zwijgen als een graf, mijn lippen zijn verzegeld, maar ik mag geen druppelkes gedronken hebben.

Louise

Als ze die zegel maar niet openbreken.
Maar allé moet je een potje koffie hebben

Fernand (de postbode)

Neen, ik heb eigenlijk niet veel tijd.

Louise

Hoe, je hebt niet veel tijd? Maar misschien voor een druppeltje wel?

Fernand (de postbode)

Dat zal ik niet afslagen.
Voor een druppeltje moet je altijd tijd maken.

Louise

Ga jij de fles en een glas uit de kast halen?

Fernand (de postbode)

Natuurlijk

(Fernand staat recht en gaat naar de kast voor een glas en de fles jenever en schenkt een druppel in)

Zeg, Louiseke...

U mag nog tevreden zijn dat je bed hier beneden staat.
Want met al die trappen, dat is niet goed voor je zere benen.

Louise

Ja, daar ben ik tevreden van.
Al die trappen naar boven, dat zou zeer moeilijk gaan.

Fernand (de postbode)

Allé, santé .... Op je gezondheid.

(Fernand drinkt hem in een slok uit en Louise bekijkt dat een beetje raar)

Louise

Ja,...ja.....op mijn gezondheid.
Maar, Fernand mag ik eens iets vragen?

Fernand (de postbode)

Natuurlijk, jij mag alles vragen wat je wilt.
Alleen geen geld, want dat heb ik niet.

Louise

Neem eerst nog een druppelke.

Fernand (de postbode)

Goed, nog eentje.

(Fernand neemt nog een druppeltje)

Louise

Kan jij goed zwijgen?

Fernand (de postbode)

Of ik goed kan zwijgen?

Ik heb het toch daar juist gezegd, ik kan zwijgen als een graf.

Waarom vraag je dat eigenlijk?

Louise

Eigenlijk heb ik wat gelogen tegen u.

Fernand (de postbode)

Gelogen... tegen mij... dat mag je nooit doen...

Liegen dat is een doodzonde... allé zegt de pastoor altijd.

Maar waarom heb je gelogen?

Louise

De dokter is hier juist weg, en hij heeft gezegd dat het alleen maar een kleine verstopping is.

Fernand (de postbode)

Waar is die verstopping?

Toch niet in je benen of armen?

Louise

Ewel in mijn buik natuurlijk, waar kan je anders een verstopping krijgen.

Fernand (de postbode)

Aaa,... zo een verstopping.

Ewel, is dat nu een leugen waard?

Louise

Neen, u verstaat mij niet.

Ik heb geen pijn aan mijn armen en benen.

Fernand (de postbode)

Waarom vertel je dat dan?

Louise

Ik ben niet graag meer alleen.

Zo een groot huis en altijd alleen, dat is niet plezant zulle.

Fernand (de postbode)

Vraag het aan één van je kinderen of ze hier willen komen inwonen.

Of ben je een beetje bang.

Louise

Neen, ik ben niet bang, alleen ben ik bang dat ze zouden zeggen dat ze niet willen.

Fernand (de postbode)

Ja maar, wat wil je dat ik doe.

(Firmin komt terug binnen met een grote zak)

Louise

Wat is er nu Fistong, je Fiefie al gevonden?.

Firmin

Neen, maar ik dacht zo... de Fernand zijn fiets staat er nog en ik kom eens kijken of hij soms mijn fiefie al gevonden heeft.

Fernand (de postbode)

Ik heb nog niets gevonden, en ik heb nog niet gezocht ook.
Maar zeg eens, hoe ziet jou fiefie er eigenlijk uit?

Firmin

Ewel ze is zwart met witte vlekken en roste ...roste sproeten.

Fernand

Met die uitleg weet ik niet veel meer zulle.

Firmin

Ja, misschien help dat wel

(hij kijkt naar de tafel en wijst naar de fles)

Louise

Fistong, moet je ook een druppeltje hebben misschien?

Firmin

Ja, natuurlijk, dat zal ik nooit weigeren.

Louise

Allé, Fernand haal nog eens glas uit de kast voor onze Fistong.

(Fernand haalt nog een glas uit en schenk hem vol voor Firmin)

Firmin

Hahaha, ik word hier nog een beetje bedient zulle.

Fernand (de postbode)

Ja, maar je moet er nu geen gewoonte van maken hé.

Louise

Alle, Fernand... waar waren we gebleven?

Fernand (de postbode)

Dat je bang bent omdat ze zouden weigeren om hier te komen inwonen.

Louise

Ah, ja daar waren we gebleven.

Ik zou voorstellen dat we een plannetje uitvinden zodat ze niet kunnen tegenpruttelen.

Fernand (de postbode)

Maar daar vraag je veel zulle.

En liegen dat kan ik ook niet zo goed.

Louise

Neem nog een druppeltje

Fernand (de postbode)

Nog eentje om het af te leren.

(Fernand neemt nog een druppeltje)

Firmin

En ik?

Denk je misschien dat ik een houten kop heb?

Louise

Allé, voor onze Fistong ook nog eentje.

Op jullie gezondheid.

Fernand (de postbode)

Ja,Louise.... Een plannetje... nu vraag je me wat

Louise

Zo eentje dat ik goed aan kan.

Eentje waar ik niet te veel moet bij nadenken om niet uit mijn rol te vallen.

Fernand (de postbode)

Wacht eventjes.....

Had je daar juist niet gezegd dat je pijn in je armen en benen had?

Louise

Ja, maar dat was gelogen.

Firmin

Oei, onze fietemadrul kan nu ook al liegen.

Louise

Een beetje beleeft hé...fistong.

Fernand (de postbode)

Kijk ik geloof dat ik iets gevonden heb.

Maar je mag tegen niemand zeggen dat het van mij komt.

Louise

Neen, dat zal ik niet doen.... U ziet dat van hier...

Firmin

Ik ook niet?

Louise

Neen, hij zeker niet.

Fernand (de postbode)

Kijk als je kinderen op bezoek komen dan moet je klagen van je zere benen en je zere armen.
Desnoods leg je in je bed.

Louise

En een beetje kreunen van de pijn.

Firmin

Daar kan ik niet tegen zulle.
Al dat gekreun, je moet weten dat ik niet gehuwd ben.

Louise

Ja, Fistong we weten het al.
Je zult er geen last van hebben.

Firmin

Spijtig.

Fernand (de postbode)

Spijtig... van wat is het spijtig.

Firmin

Ewel.. dat kreunen.
Ik zou dat eens willen beleven.

Louise

Ja zeg, Fistong.
Je gedachten slaan weer op hol hé.

Firmin

T'is al goed.
Ik ga mijn fiefie ergens anders gaan zoeken.
Allé, bedankt voor de druppel.

(Firmin vertrekt van het toneel)

Louise en Fernand

Dag Fistong.

Louise

Eigenlijk is dat nog geen slechte man.

Hij is braaf, beleefd, proper .... Allé op zijn manier, en hij zit er warmpjes in.

Fernand (de postbode)

Serieus?

Zit die er warmpjes in?

Louise

Natuurlijk.

Hij was enig kind en hij heeft alles geërfd van zijn ouders.

Je moet weten dat zijn ouders hun leven lang een kruidenierswinkel gehad hebben.

Fernand

Een winkel waar ze van alle soorten kruiden verkochten?

Louise

Niet alleen kruiden maar ook andere dingen.

Fernand

Zoals Pampers zeker?

Eigenlijk zijn dat onze zaken niet.

Kom we gaan verder.

Louise

Waar waren we gebleven?

Fernand (de postbode)

Bij dat kreunen.

Louise

Juist, bij dat beetje kreunen van de pijn.

Fernand (de postbode)

Dat mag, maar niet overdrijven.

Anders zullen ze het rap doorhebben.

Weet je wat?

Je kan ook je stem een beetje omvormen zoals een heeeeeeeel oude dame.

Louise

Wat zal dat uithalen, denk je?

Fernand (de postbode)

Als ze zien dat je eigenlijk niet meer zo goed te been bent, dan zullen ze wel moeten ingrijpen.

Louise

En stel dat ze zeggen dat ik naar een bejaardenhuis zou moeten.

Wat dan?

Fernand (de postbode)

Je moet je daartegen verzetten.

Het is nog altijd jij die beslist waar je wilt wonen.
Wat vind je ervan?

Louise

Het is het proberen waard.

Fernand (de postbode)

Oké, en nu ben ik ermee weg.

Louise

Wacht eens.

Zou je niet willen naar de apotheek gaan om deze pilletjes.

Fernand (de postbode)

Oké, ik ben direct terug.

(Fernand neemt het doktersbriefje en verlaat het toneel)

Louise

(zucht)

Ja, wat nu gedaan.

Ik zal het zeker goed aan boord moeten leggen.

Maar er is een probleem.....de dokter

Als die er in trap dan is het goed, maar als hij doorziet wat ik aan het doen ben....

Dan zal het mislopen.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Oei,... ik geloof dat het één van mijn kinderen is.

(Louise wrijft door haar, haar zodat het door elkaar ligt en roep met een gebroken stem...)

Louise

Kom maar binnen de deur is open.

(De dochter Jenny komt binnen)

Jenny

Dag moeder

Louise

Dag Jenny

(Louise begint te hinken en loopt zeer traag naar haar bed – ze zet haar op het bed)

Jenny

Oei, moeder wat scheelt er

(Louise spreekt nog altijd met een gebroken stem)

Louise

Oh kind, ik ben oud en versleten en kan bijna niet meer op mijn benen staan.

Jenny

Is het zo erg?

Ik geloof dat ik de dokter zal halen

Louise

Neen, dat moet je niet doen.

Jenny

Waarom niet?

Louise

De dokter is juist weg en Fernand is medicijnen gaan halen.

Jenny

Oh, wat moeten wij nu doen.

Jij bent toch geen mens meer om hier alleen te wonen.

(Firmin is intussen terug binnen gekomen en staat achter Jenny die hem niet heeft horen binnenkomen)

Louise

De dokter heeft gezegd dat het wel zal overgaan

Jenny

Dat is een hele geruststelling.

Als het maar niet te lang duurt

Firmin

Hij heeft gezegd een jaar of drie- vier.

Jenny

(Schrift)

WAT, een jaar of drie.

(ze draait zich om)

Fistong, wat doet jij hier?

Firmin

Ik kom mijn.....

Louise

Fiefie zoeken.

Firmin

Hoe weet jij dat?

Louise

Zo maar, fistong... zo maar.

En de dokter heeft gezegd dat het nog langer kan duren ook, maar het zal zeker overgaan.

Mijn armen doen ook al pijn.

Jenny

En kan jij nog je werk doen?

Louise

Maar Jenny toch, hoe kan je dat nu vragen.

Ik kan mij bijna niet meer bewegen, en zeker als ik moet werken.

Jenny

Dat is dan heel ernstig.

Weet je wat? Ik ga eens naar mijn broer gaan en eens luisteren wat we kunnen doen.

Louise

Dat is een goed idee.

(Jenny wil vertrekken, maar Firmin vraagt.....)

Firmin

En kijk onderweg eens als u mijn fiefie niet vindt.

Jenny

Je kan de boom in met je Fiefie.

Tot straks, ik ben binnen vijf minuten terug.

Louise

Dat is goed, kind, doe maar rustig aan.

(als Jenny weg is kruipt Louise terug uit haar bed en begint het stof af te doen en zegt tegen Firmin)

Firmin

Wat zegt ze.... DE BOOM IN.

Wat denkt die wel?

Louise

Oh luistert daar niet naar.

Als ze denken dat ze mij in een oud mannenhuis zullen stoppen,...dat zullen we nog wel eens zien.

In feite bij de mannen zou dat nog zo slecht niet zijn, maar bij al die oude vrouwen....

Mij niet gezien zulle.

Firmin

Ik zou het nog een beetje geloven.

Jij bent geen mens om in een oude mannenhuis te zitten.

Bij al die oude kwenen.

(Firmin slaat op Louise haar achterste)

Louise

Verdomme, Fistong, u doet mij verschieten.

Firmin

Dat is toch van uw gewoonte niet om zo te schrikken.

(Fernand komt binnen)

Louise

Verdomme Fernand, ik dacht dat mijn dochter terug was.

Fernand (de postbode)

Is je dochter hier geweest?

Louise

Ja, en ze is nu naar mijn zoon, om het te vertellen.

Fernand (de postbode)

Wat heb je haar wel verteld

Louise

Dat ik pijn in mijn armen en benen heb en dat de dokter gezegd heeft dat het zeker drie jaar zal duren vooraleer het genezen is.

(Fernand begint te lachen)

Firmin

Ik heb dat gezegd, dat het drie jaar zal duren.

Fernand (de postbode)

En waar was je als je het vertelde

Louise

Ik zat op mijn bed.

(Fernand moet nu harder lachen)

Fernand (de postbode)

Had je niet beter in je bed gelegen.

Louise

Dat is voor de volgende keer.

Heb je mijn medicijnen mee

(hij haalt een doosje uit zijn brieven tas)

Fernand (de postbode)

Ja ...

(Fernand zoekt in zijn brieven)

Waar heb ik ze nu gestoken..... Aa hier... aub.

Louise

Hoeveel kost dat

Fernand (de postbode)

Ik heb gezegd dat het voor een oud vrouwtje was en ik heb het gratis gekregen.
De apotheker zei dat het een monstertje was.

Louise

Zo een klein doosje?

Noemen ze dat een monster.

Dan gaan er straffe pillen inzitten.

Fernand (de postbode)

Dat is juist.

Hij heeft gezegd dat je er geen misbruik mag van maken want dat het straffe zijn.

Firmin

Straffe tabak hé.

Ik zou dat ook eens moeten proberen.

Fernand

Zwijg maar en zoek jij maar verder naar.....

Firmin

.....Fiefie.

Ik denk dat ik ze bijna gevonden heb.

Louise

Allé, het is goed.

Neem jullie een druppeltje en zwijg maar over die Fiefie.

Fernand (de postbode)

Ik zal dat niet afslaan

(Fernand en Firmin zetten zich aan tafel)

Louise

Dat doe je nooit hé.

Fernand (de postbode)

Waarom zou ik.

Zoiets lekkers mag men gewoonweg niet afslaan.

En daarbij hé, al dat je weigert ben je kwijt en als ze morgen de brug optrekken is het met ons gedaan.

Louise

Dat is ook waar.

Kijk ik ga eentje mee drinken.

Fernand (de postbode)

Dat is nog geen slecht gedacht, maar zou je niet beter eerst een pilletje pakken.

Dan ga je geen krampen in je buik meer hebben.

(Louise neemt ook een glas en schenkt een druppel in terwijl ze zich ook aan tafel zet – ze neemt ook dat pilletje samen met een druppel)

Louise

Gezondheid

Fernand (de postbode) en Firmin

Gezondheid

Louise

Oh, de uwe is al leeg.

Hier schenk zelf maar in en voor mij ook nog een.

Firmin

En voor mij ook nog eentje.

(ze drinken hun glas snel leeg)

Fernand (de postbode)

Zeg Louise, hoe was jij vroeger als je jong was.

Louise

Ik?

Ik was een ... mooi....lief.....proper..... en een levenslustig meisje.

Firmin

Zo ééntje waar alle mannen zot van waren

Fernand (de postbode)

Jaaaa..... allé dat had ik van u toch niet verwacht.

(Louise heeft Fernand een duwtje)

Louise

Zeg, zottekoente, wat dacht jij wel van mij?

Fernand (de postbode)

Het was maar een grapje.

(Louise begint wat te dromen)

Louise

Ja, Fernand... de tijden veranderen.
 Nochtans heb ik niet veel geluk gehad met mijnen Gustaaf.
 Het was geen gemakkelijke vent zulle.
 Ik had het nog gezegd dat hij niet in die stinkfabriek moest gaan werken.
 Maar ja, hij wilde niet luisteren.

Firmin

In welke fabriek was dat?

Louise

In de chemie.

Fernand (de postbode)

Dat is toch wel te vroeg om dood te gaan

(Louise wordt opeens weer zichzelf)

Louise

Ja natuurlijk,
 En weet je wat hij zei toen hij voor het laatst vertrok?

Fernand (de postbode)

Hoe kan ik dat weten.

Louise

Hij zei dat hij mij graag zag.
 Dat is straf hé

Fernand (de postbode)

Daar moet ik een druppelke op drinken, zulle

Firmin

Ik ook zulle

Louise

En ik ook.

(Fernand schenkt nog voor elk een druppelke in)

Fernand (de postbode)

Allé santé

Louise en Firmin

Santé

Louise

Op den Gustaaf

Fernand (de postbode)

Louiseke zou je niet beter je slaapkleed aandoen en een kamerjas?

Firmin

Ja, doe dat!!!

(Firmin wrijft in zijn handen)

Louise

Waarom?

Fernand (de postbode)

Ja... als je dochter terug komt kan je maar beter in je bed liggen.
Dat zal een beter effect geven dan met je gewone kleren aan.

Firmin

Onze Postbode is nog zo dom niet.
Hahahaha

Fernand (de postbode)

Zeg, op het gemak hé... Fistong.

Louise

Ja, maar...ik kan hier toch niet bij jullie die andere kleren aantrekken.

Fernand (de postbode) en Firmin

En waarom niet?

Louise

Jullie zouden nogal lachen zeker.
Een oude vrouw die haar kleren uittrekt.

Firmin

Jij bent nog niet oud.
Je bent maar zo oud of dat je, je voelt.

Fernand (de postbode)

Maar neen, zo bedoel ik dat niet.
Ik bedoel hiernaast in de badkamer.

Louise

Oooo daar...oké.
Ik heb nog geluk, mijn slaapkleed en kamerjas liggen nog op de stoel.

Fernand (de postbode)

En haast je wat.
Want moesten ze hier op het onverwachts binnenkomen, dan ben je gezien zulle.

Louise

Oké, ik ga mijn haasten.

Ik ben direct terug.

(Louise gaat naar de badkamer, maar laat de deur op een kier staan. Ze doet een slaapkleed en een kamerjas aan – terwijl ze dat doet schenkt ze de Fernand nog een druppelke in)

Firmin

En ik???

(Fernand schenkt nu ook eentje in voor Firmin)

Louise

(roept vanuit de badkamer)

Zeg, Fernand....

Fernand (de postbode)

Ja, wat is er... moet ik komen helpen.

Louise

NEEN? Pas op hé jij, dat je niet durft naderen.

Ik kan het wel alleen.

Schenk jij nog maar een druppelke in

(Fernand en Firmin worden al lichtjes dronken)

Firmin

Voor mij ook hé, .. mijn louiseke?

Louise

Natuurlijk, jij mag niets te kort komen, want moest je fiefie opeens opduiken.

Firmin

Ik ga ze binnenkort wel vinden.

Fernand (de postbode)

(Roept naar Louise)

Zeg Louiseke?

Het duurt wel een beetje lang zulle.

Louise

Wat duurt een beetje lang?

Fernand (de postbode)

Wel, het aankleden.

Louise

Ik moet mij niet aankleden, ik moet mij eerst uitkleden.

Fernand (de postbode)

Ja, natuurlijk..... maar dan moet je, je weer aankleden.

Louise

Voila, ik ben klaar.

(Louise komt uit de badkamer en zet zich aan tafel – ze heeft een kamerjas aan om niet aan te zien, een lelijke kamerjas)

Fernand (de postbode)

Hola... wat een mooie kamerjas.

Louise

Vind je?

Fernand (de postbode)

Maar natuurlijk? Zulke mooie heb ik nog nooit gezien.

Firmin

Ik ook niet.

Je staat er beeldig mee.

Je bent om te stelen en vergeten mee te pakken.

Louise

Allé, toch iemand met smaak.

Fernand (de postbode)

Zou je niet beter in je bed kruipen, want moesten ze daar zijn.

Louise

Dat is nog geen slecht gedacht.

(Louise loopt naar haar bed alsof er niets aan de hand is)

Fernand (de postbode)

Ik geloof dat ik een auto hoor stoppen

Louise

Oei, dat kan mijn dochter zijn.

(Nu komt de zoon Roger, en zijn vrouw Liliane binnen)

Roger

Dag moeder.

Liliane

Dag moeder, hoe gaat het.

(Louise spreekt met een gebroken stemmetje)

Louise

Niet veel beter

Liliane

Ja, wij hebben het gehoord van Jenny.

Zij was nogal over haar toeren, ik dacht dat ze een hartaanval ging krijgen, zo erg was het.

Roger

Niets van gemerkt

Liliane

Jij merkt ook nooit iets.

Roger

Dag Fernand en dag Fistong.

Ik had jullie nog niet zien zitten.

Fernand (de postbode)

Dag Roger, het is lang geleden dat we elkaar nog gezien hebben .

Firmin

Van mij niet.

Liliane

Lang genoeg, ja.....

Als ik zie hoe jij er uit ziet, dan heb ik liever dat Roger je niet al te veel ziet.

Fernand (de postbode)

Als het zo zit, ben ik weg.

(Fernand staat recht en gooit nog rap het druppelglas van Louise mee in zijn brieventas)

Dag Louiseke.

Louise

Dag Fernand.

Fernand (de postbode)

En zorg goed voor je zelf hé.

Louise

Zal ik doen.

(Fernand vertrekt van het toneel – en Roger tegen zijn vrouw.....)

Roger

Moest je nu wel zo hard zijn tegenover Fernand.

Liliane

Tut..tut...tut

Ik moet het allemaal niet weten.... Zo een zatlap, of ben je het al vergeten toen jullie een hele nacht in die café zat te drinken..

Firmin

Heila...heila...ik was er ook bij en jij hebt ze toch niet moeten betalen.

Liliane

Neen, natuurlijk niet.

Maar als ik vragen mag... wat kom jij hier doen.

Firmin

Ik?.....ik?... ik zoek mijn fiefie.

Liliane

Vertrek nu maar en dat ik je hier niet teveel meer zie.

Je bent nog erger dan Fernand.

Louise

Ja... maar Fernand is degene die altijd mijn boodschappen doet.

Dat kan ik van iedereen niet zeggen.

En Firmin is iemand die nog eens af en toe kom kijken hoe het met me is.

Firmin

Heb je het nu gehoord.... Serpent.

(Firmin vertrek heel snel en Roger en Liliane zetten zich aan tafel)

Roger

Wel moeder, ik ga in het vervolg meer tijd vrij maken om boodschappen te doen.

Liliane

Waar ga jij die tijd halen?

Roger

Dat weet ik niet, maar ik zal proberen.

Liliane

Je weet Roger, dat je mij ook moet helpen.

Roger

Met wat?

Liliane

Ramen poetsen, stofzuigen, een beetje stof afdoen....

Louise

Het is al goed.... Jullie moeten nu geen ruzie maken.

Ik zal me wel verhelpen met Fernand en Firmin.

Roger

Zeg moeder, wanneer komt Jenny terug?

Louise

Dat weet ik niet.

Liliane

Die medicijnen hier.... Wat heeft dat te betekenen?

Louise

Ik moet die nemen van de dokter voor mijn....

Liliane

En heb je ze al genomen?

Louise

EuH....

Liliane

Kom,

Roger haal eens een glas water.

(Roger haalt een glas uit de kast en een fles spuitwater – hij schenkt die in)

Louise

Maar Liliane ik mag er.....

Liliane

Tut ...tut....tut

Hier neem er maar eentje, dan zal je rap genezen zijn.

Louise

Maar Liliane ik heb....

Liliane

Niets van... innemen zeg ik

Of denk je dat wij voor jou zullen zorgen.

Louise

JA, dat denk ik.

Liliane

Geen denken aan, dat zal niet gaan

Wij hebben daar geen tijd voor.

Nietwaar Roger

Roger

Wel, wij zouden.....

Liliane

Zie je wel.

Roger zegt het ook.

(Liliane zet het glas op tafel)

Roger

Zeg, Liliane, ruik jij dat hier ook?

Liliane

Wat?

Roger

Wel, het stinkt hier.

Liliane

Nu dat je het zegt.

(Roger en Liliane beginnen te snuffelen in de lucht en Louise kruipt dieper onder haar dekens, maar opeens zegt Liliane.....)

Moeder, wat heb je gedaan.

Toch niet in je bed gedaan.

Louise

Neen, alleen maar een windje gelaten.

Roger

Kom moeder ga nu maar eens naar het toilet.

Louise

Maar ik kan niet alleen uit mijn bed.... Of bijna niet alleen.

Roger

Kom Liliane, help een beetje.

Liliane

Ja zeg, mijn nagels zijn nog maar net gedaan.

Roger

Dat is niets, je moet niet met je nagels werken.

Kom help maar.

Liliane

Het is goed voor één keer zulle.

(Roger en Liliane halen Louise uit bed en als ze bijna eruit is komt Jenny met haar man Willy binnen)

Jenny

Wat bent U aan het doen?**Liliane**

Moeder uit haar bed halen. Ik denk dat ze naar het toilet moet.

Jenny

Dat is niet tegen u, het is tegen Roger.

Roger

Liliane zegt het toch, moeder uit haar bed halen.

Jenny

En waarom als ik vragen mag.

Roger

Hoor je niet wat Liliane zei...ze moet eerst naar het toilet.

Jenny

Willy, help jij eens met Roger, want moest Liliane, moeder laten vallen.

Willy

Ja zeg, ik trek mij daar niets van aan.
Het is uw moeder en niet de mijne.

Jenny

Het is al goed, ik zal wel helpen.

(Roger en Jenny helpen Louise uit haar bed en verdwijnen door de deur op de zijkant van het decor – Liliane en Willy zetten zich aan tafel en ze bekijken elkaar maar scheef – opeens zegt Willy.....)

Willy

Zouden jullie voor moeder kunnen zorgen.
Wij kunnen haar niet in huis nemen, daarvoor hebben we geen kamers genoeg.

Liliane

GEEN KAMERS GENOEG?
Eigenlijk is het waar, jullie hebben maar een klein huisje.

Willy

Ja, eentje die heel gezellig is om in te wonen.

Liliane

Best dat jullie maar één kind hebben.
Er zullen er geen meer bijkomen zekerst?

Willy

Op onze ouderdom zou dat toch een beetje raar zijn.

Liliane

Eén kind – een klein huisje.
Jullie zouden toch voor onze moeder kunnen zorgen.

(Louise, Roger en Jenny komen terug binnen)

Jenny

Kom moeder, ga nu maar een beetje in de zetel zitten, want altijd in je bed, dat is ook niet goed. Je zou doorlig wonden kunnen krijgen.

(Louise zet zich in de zetel)

Roger

Het is niet te geloven, dat ze zo rap ziek kan worden... vinden jullie niet?.

Jenny

Je moet er nu ook geen drama van maken.

Roger

Ah, neen zeker?

Jenny

Van oude mensen kun je van alles verwachten.

Liliane

Kom Roger we gaan naar huis.
Straks komen we nog eens langs.

Jenny

Ben ja al weg?

Liliane

Ja, Roger moet nog een bad nemen.
Is het niet waar, Roger?

Roger

Ja natuurlijk.

Liliane

Allé, dag moeder tot straks hé.

Louise

Ja...ja...tot straks

(Liliane en Roger verdwijnen van het toneel)

Jenny

Zouden wij ook niet beter naar huis gaan?

Willy

Maar neen, er is hier niemand die moeder in haar bed kan stoppen, en voor het nu al te doen vind ik het toch nog een beetje te vroeg.

Jenny

Ja, dat weet ik, maar ik heb nog werk thuis.

Willy

Dat is niets, ga jij maar alleen ik blijf hier nog een beetje bij moeder.

Jenny

Ook goed, ik kom strak terug.

Willy

Oké, maar Marijke komt waarschijnlijk ook naar hier.

Ik heb een briefje gelegd om haar te verwittigen dat we hier zijn.

Jenny

Oke, misschien zie ik haar nog.

Dag moeder, tot straks hé.

Louise

Ja...ja...tot straks.

(Jenny gaat nu weg)

Willy?

Willy

Ja moeder, wat is er

Louise

Dat gaat hier nog wat worden hé

Willy

Wat moeder?

Wat gaat hier nog wat worden?

Louise

Als iedereen terug komt, dan gaat er hier veel volk zijn hé.

(Firmin komt binnen)

Firmin

Hallo iedereen.

Oei... ik dacht dat er hier meer volk zou zijn.

Willy

Waarom fistong?

Waarom dacht je dat?

Firmin

Ik had al die auto's aan de deur zien staan, en ik dacht er is daar een familiefeest aan de gang.

Willy

ER stonden hier een paar auto's, maar nu niet meer.

Firmin

Dat heb ik niet gezien, want ik kom juist uit de kelder.

Willy

Uit de kelder, wat deed je daar

Firmin

Op zoek naar mijn fiefie.

Willy

In de kelder?

En heb je ze nog niet gevonden?

Firmin

Neen, nog altijd niet, maar dat gaat niet lang meer duren zulle.

Willy

Allé kom, zet je een beetje.

Zo kunnen we nog eens een babbeltje slaan, want het is al lang geleden hé, Fistong.

Zeg moeder, zou je niet liever een beetje liggen?

Louise

Neen, maar ik zou u iets willen vragen.

Willy

Ja vraag maar.

Je mag alles vragen wat je wilt, ik ben niet zo als die anderen zulle..

Louise

Kan jij ook goed zwijgen.

Willy

Gelijk een graf.

Als ik ziet hoe die anderen met je omgaan.

Louise

Dat is precies wat ik wilde horen.

Als ze denken dat ik oud ben, dan hebben ze het wel verkeerd voor.

(Louise staat nu recht alsof er niets aan de hand is)

Willy

Maar moeder, wat doe je nu?

Je gaat toch niet vallen zekerst?

Louise

Dat is het hem juist.

Ik ben niet ziek, ik doe maar alsof.

Willy

WABLIEF? en waarom?

Louise

Ik wil hier niet meer alleen zijn, ik zou graag hebben dat er hier iemand bij mij komt wonen.

Willy

Maar waarom je dan voordoen alsof je ziek bent?

Louise

Dat is het hem juist

Jullie zouden misschien wel willen bij me wonen, maar als ik ziek ben moeten jullie ook voor mij kunnen zorgen en ik denk dat er zich daar een probleem zou voordoen.

Willy

Probleem...probleem, daar is niets van aan

Er kan zich hier geen probleem voordoen.

Als jij hulp nodig hebt.... Dan moet er geholpen worden en daarmee basta.

Firmin

Dat is eens goed gesproken .

Ik zou het niet beter kunnen.

Willy

Weetje wat, wanneer ze terugkeren, gaan we het hen vragen.

Louise

Wat, ga je vragen?

Willy

Wel, wie er hier bij u wil komen wonen.

Louise

Dat gaat wat geven.

Willy

Maar je moet voortdoen zoals je bezig bent.

Louise

Hoe bedoel je

Willy

Wel terug in de zetel of in je bed liggen.

Louise

We kunnen altijd eens proberen, maar ik denk dat we van een kale reis zullen terugkeren.

Firmin

Ik zou dat nog eens willen zien.

Willy

Het is goed, fistong, als ze hier zijn mag je blijven zitten, MAAR op één voorwaarde

Firmin

Welke voorwaarde

Willy

Dat je het spelletje meespeelt

Firmin

Dat wil ik graag doen, als jij maar help zoeken naar mijn....

Willy

....Fiefie.

Firmin

Hoe weet je dat?

Willy

Zo maar.. maar allé dat is beloofd.

En zwijg nu eens.....ik geloof dat ik iemand hoor.

Komaan, moeder terug naar je bed.

Louise

Maar als ze vertrokken waren, zat ik in de zetel.

Willy

Niet erg, kom.... terug in je bed, dat is beter.

(Louise kruipt direct in haar bed – Liliane en Roger komen terug binnen)

Liliane

Ah, moeder, terug in je bed?

Louise

(Terug met een beverige stem)

Ja, terug in mijn bed.

Liliane

En?.... ben je er alleen in gekropen?

Firmin

Neen, natuurlijk niet, we hebben nog een beetje moeten sjouwen zulle.

Dat was niet gemakkelijk om louseke in haar bed te krijgen... nietwaar Willy.

Willy

Euh...euh...natuurlijk, dat was niet gemakkelijk.

Liliane

Toch iets goeds gedaan, Fistong?

Roger

Ja, het is al goed, we hebben het samen gedaan.
Aan elke kant, Firmin rechts en ik links.
Is het dat wat je wilde horen?

Liliane

U moet je niet zo rap op je tenen getrapt voelen, ik ben alleen maar nieuwsgierig naar de toestand van moeder.
Het is toch waar zeker.

Willy

Ik zou het nog geloven ook.

(Nu komt ook Jenny terug binnen)

Jenny

Ah, jullie zijn hier ook al.
Zeg Willy, is Marijke hier al geweest?

Willy

Neen, wij hebben nog geen Marijke gezien.

Jenny

Och, ze zal wel komen.
Kom, we gaan eens rond de tafel zitten om een beslissing te pakken.

Liliane

Een beslissing?
Over wat?

Jenny

Dat gaan we direct eens uit leggen.

(Nu gaat iedereen ronde de tafel zitten, behalve Louise natuurlijk)

Willy

Zouden we niet eerst moeder terug in de zetel zetten?

Liliane

Waarom altijd maar veranderen.
Eerst in de zetel dan in haar bed en nu terug in de zetel.

Willy

Ik denk dat het beter is voor haar rug.

Liliane

Denk je dat?

(Roger en Jenny gaan terug Louise uit haar bed halen en naar de zetel brengen)

Jenny

Kom moeder...staat eens op
Zal het gaan?

(Louise stapte uit haar bed en gaat schoorvoetend, samen met Roger en Jenny naar de zetel)

Liliane

Ik geloof dat het al wat beter gaat...denk je niet moeder?

Willy

Dat denk ik niet.

(De dokter binnen)

Dokter

Dag allemaal
Wel Louise terug in d zetel?

Louise

Dag dokter

Dokter

Ah zo, dat is een goed teken, ik ga eventjes bij je zitten.

(de dokter zet zich aan tafel)

En hoe gaat het met Louise?

Louise

Maar jij bent hier vandaag al geweest?

Dokter

Natuurlijk.
Maar ik dacht, ik ga nog maar eens kijken of het nu al beter gaat

Louise

Ik dacht dat ik droomde.

Dokter

Neen, Louise jij droomt niet.
Ik zag daar juist Fernand en die heeft mij alles verteld.

Louise

ALLES?

Dokter

Ja, alles
Mocht hij dat niet doen misschien?

Louise

Ja, van mijn part wel.

Dokter

Goed zo en hoe gaat het met de buik?

Heb je al een pilletje genomen.

Liliane

Ja, dokter al twee.

Dokter

WAT....AL TWEE

Maar dat mag niet, dat zijn pilletjes om naar het toilet te kunnen gaan.

Willy

Zie je wel...

Jullie zijn van niets op de hoogte en jullie willen hier alles zelf regelen.

Liliane

Maar had moeder dat dan gezegd.

Louise

Ik wilde het zeggen maar jullie onderbraken me altijd.

Dokter

Allé, nu geen meer nemen.

Ik denk dat het genoeg zal zijn.

Maar over iets anders gesproken.

Wat gaan jullie doen als Louise geen weg meer kan.

Liliane

Ja, wat zouden we kunnen doen?

Niet veel.

Jenny

Ja dokter, niet veel zeker.

Roger

Maar Liliane, wij zouden toch hier een tijdje kunnen wonen?

Liliane

Niets van.

Wij hebben ook ons leven.

Jenny

En wij kunnen ook niet.

Willy

Waarom niet?

Jenny

Ja... zeg... Willy

Wij hebben toch ook recht op een normaal leven.

Liliane

Ja, maar Jenny...jij bent toch de dochter.

Een dochter moet altijd voor haar moeder kunnen zorgen.

Dat is toch beter dan een schoondochter?

Jenny

En Roger is de zoon.

Jullie kunnen ook voor moeder zorgen.

Liliane

Maar een dochter kan toch beter voor haar moeder zorgen dan een zoon.

Dokter

Ja, ik geloof dat we hier niet zullen uitgeraken.

Weet je wat?

Slapen jullie er nog maar een paar nachtjes over, dan zien we wel verder.

Allé, ik ben er mee weg.

(de dokter verlaat het toneel)

Iedereen

Dag dokter

Liliane

Waar bemoeit die man zich eigenlijk mee?

Firmin

Als jullie het mij vragen...maar jullie vragen mij niets, zou ik zeggen dat de dokter gelijk heeft.

Liliane

Fistong, jou mening hebben wij niet nodig.

Firmin

Dacht ik al.

Liliane

A propos Fistong.. wat doe jij hier eigenlijk.

Jij hebt hier toch geen zaken mee.

Willy

Ik heb hem beloofd dat hij hier mag blijven.

Jenny

Ja, het is een buurman voor iets hé
Hij moet toch weten hoe het gesteld is met zijn buurvrouw.

(nu komt Fernand binnen)

Fernand (de postbode)

Oei, met zoveel samen?

Willy

Kom binnen Fernand en zet je.

Fernand (de postbode)

Ik zag hier juist de dokter buitenkomen en ik dacht ik ga....

Louise

Achter een druppeltje

Fernand (de postbode)

Neen, ik dacht ik ga eens kijken hoe het met Louiseke is.
Maar een druppelke zou ik niet afslaan.

Willy

Ik heb een idee.

Liliane en Jenny

Welk idee?

Willy

Ik ga vandaag voor Louise zorgen.
Ik kan nog altijd boven slapen.

Iedereen

Dat is een goed idee

Liliane

Allé, wij zijn er dan mee weg.
Kom Roger we gaan naar huis.
Dag iedereen

Roger

Dag iedereen

(Roger en Liliane willen vertrekken, maar.....)

Willy

Heila...heila... moeten jullie niets zeggen tegen moeder?

Roger en Liliane

Sorry, dag moeder tot morgen

(Roger en Liliane zijn weg)

Jenny

Heb je dat nu gezien Fernand?

Fernand (de postbode)

Wat

Jenny

Ze zouden nog niet eens een goede dag zeggen tegen moeder, en dat is dan haar zoon. Maar ja, als je er niet veel hebt, dan kan je er ook niet veel gebruiken.

Firmin

Wat bedoel je?

Jenny

Oh niets, Fistong, het was maar een grapje.
Ja, ik zal ook maar eens naar huis gaan zekerst.

Willy

Ja, Jenny doet dat, ik zal hier wel mijn plan trekken.

Jenny

Oké dan
Dag Fernand dag moeder, dag fistong.

(Jenny is nu ook weg)

Iedereen

Dag Jenny

Willy

Zo, Fernand we zijn hier nu alleen.
Nu kunnen we een druppelke drinken.

Fernand (de postbode)

Ik dacht, heeft hij dat nu vergeten, maar allé.

Louise

En ik ook.

Firmin

En ik ook

(Louise staat normaal recht en zet haar bij de heren aan tafel)

Fernand (de postbode)

Louise, wat doe je nu?

Louise

Niets, onze Willy weet ook wat onze plannen zijn.
Maar ik geloof dat het niet veel zal uithalen.

Fernand (de postbode)

Hoezo, niet veel uithalen

Louise

Ja, niemand wil hier bij mij komen wonen.

(Fernand kijkt naar Willy)

Willy

Ja, Fernand, je moet zo niet kijken, ik kan er ook niets aan doen.

Louise

Het heeft dan ook geen zin om nog verder met dat spelletje voort te doen.

Fernand (de postbode)

Jammer, we waren nu zo goed bezig.

(Willy haalt een glas voor Louise uit maar Fernand zegt.....)

Je moet voor Louiseke geen glas uithalen ik heb hier nog eentje in mijn brieven tas zitten.

Willy

We kunnen nu toch de ganse zaak niet afblazen.

Wat zouden de anderen van ons denken.

Fernand (de postbode)

Het zou jammer zijn.

Louise

Maar hoe wist de dokter daarvan?

Fernand (de postbode)

Ja, ik heb het hem gezegd.

Louise

Nog een druppelke HEREN.

Fernand (de postbode)

Neen voor mij niet meer, ik heb er al genoeg binnen.

Louise

Ben je ziek misschien?

Fernand (de postbode)

Neen, dat niet, maar ik ga naar huis.

Willy

Oké, wij gaan mee naar buiten.
Wij gaan een luchtje scheppen, hé Louise

Louise

Ja waarom niet.
Hier de ganse dag binnenzitten, een mens zou er nog ziek van worden.

(iedereen begint te lachen met de opmerking van Louise)

Willy

Ja, dat is waar, je zou er nog ziek van worden;
Allé, we gaan een eindje mee met Fernand.
Ga jij ook mee Fistong?

Firmin

Natuurlijk, misschien vind ik ergens mijn Fiefie.

Fernand (de postbode)

Dat is een goed gedacht, kom we zijn weg.

(ze vertrekken allemaal van het toneel)

Einde eerste deel

Tweede deel

Na enkele dagen

(Firmin en Louise komen binnen na een grote wandeling gemaakt te hebben. Firmin is nu deftig gekleed – ze doen hun jas uit)

Firmin

Voilà, we zijn weer binnen.

Dat is toch plezant hé, zo een schone wandeling maken.

(Firmin zet zich aan tafel en Louise in de zetel)

Louise

Ja, dat is waar. En dat is nu al de vijfde wandeling in een paar dagen.

Maar wat heel bijzonder was, was dat etentje deze middag.

Firmin

Ik geloof dat je het lekker vond, hé louseke.

Louise

Natuurlijk Fistong, en weet je wat mij nog het meest opgevallen is?

Firmin

Neen, wadde?

Louise

Dat jij tijdens die wandelingen nooit gesproken hebt over die fameuze Fiefie.

Firmin

Over wie zegt je?

Louise

Ik zei over Fiefie!

Je moet nu ook niet van den domme gebaren hé, Fistong.

Firmin

Ik had het gehoord zulle.

Louise

Hoe zou dat komen denk je?

Firmin

Wat?.. dat ik het gehoord heb.

Louise

Maar neen.... Dat je nooit gesproken of op zoek was naar die fameuze Fiefie.

Firmin

Ik weet het niet..... of toch wel.

Louise

Ja... zeg, maar

Firmin

Ik denk... dat het komt omdat ik bij jou.. of liever met jou op wandel was.

Louise

Zou het daar aan liggen dat je niet aan Fiefie dacht?

Firmin

Ik denk het,... het moet toch iets zijn, nietwaar.

Louise

Allé, je bent daar al vanaf.

Firmin

Neen, ik ben daar niet vanaf.

Alleen maar als ik bij jou ben, dan denk ik niet meer aan Fiefie.

Louise

Maar wie is die Fiefie toch?

Firmin

Moest je dat eens weten.

Ik weet niet wat je erover zou denken. Misschien mag ik hier nooit meer binnenkomen.

Louise

Zo erg zal het toch niet zijn zeker?

Firmin

Ik weet het niet.

Louise

Allé kom, vertel eens..... wie is die Fiefie?

Firmin

Ewel, omdat je zo aandringt ga ik het vertellen.

Kom zet je eerst eens naast mij aan tafel.

(Louise zet zich naast Firmin aan tafel)

Louise

Oei is het zo erg?

Firmin

Jamaar, beter een voorzorg nemen dan je achteraf te moeten verzorgen van het verschot.

Louise

Oké, ik zit al

Firmin

Je moet nu eens goed naar mij luisteren.

Louise

Komaan, je maakt me nu wel erg nieuwsgierig zulle.

(Firmin zet zich al maar dicht bij Louise)

Firmin

Fiefie, dat is eigenlijk.....

(De kleindochter van Louise komt binnen)

Louise

Deju hé

(Firmin verwijdert zich nu een beetje van Louise)

Marijke

Oei, ook een goede dag Oma.

U vloekt zo, wat scheelt er?

Louise

Och, niets kind.

Fistong was juist iets aan het uitleggen en jij komt nu zo maar binnen gevallen.

Marijke

Ik had het gezien dat hij zo dicht bij jou zat, maar moet ik weer weg gaan misschien?

Louise

Maar neen, blijf maar hier.

Fistong zal het wel op een andere keer vertellen.

Nietwaar Fistong?

(Marijke zet zich ook aan de tafel)

Firmin

Maar natuurlijk louiseke

Ik ben nog uit de wereld niet, en daarbij ik heb tijd zat.

Louise

Allé Marijke vertel eens, waarom kom je binnen.

Marijke

Ik kom eens zien hoe het met je gaat.

Ja, je moet weten mijn ouders hebben niet veel tijd om naar u te komen kijken en ik dacht zo..

ik ga maar zelf eens kijken hoe het met oma is.

Louise

Dat is heel vriendelijk van u.

Maar zeg tegen je mama en papa dat ze niet te veel zorgen meer moet maken.

Ik ben terug kernegezond... allé denk ik.

Die ziekte van vorige week is niets meer overgebleven.

Marijke

Dat hoor ik graag.

Heb je al een oplossing gevonden tegen het alleen zijn?

Louise

Neen, dat is natuurlijk nog een probleem, maar ik denk dat het niet lang meer zal duren.

Marijke

Ah, neen?

Waarom denk je dat.

Louise

Oh zo maar,

Marijke

Zeg, Oma?

Moest ik eens bij u komen wonen..

Zou dat geen goed gedacht zijn?

Louise

Natuurlijk mijn kind.

Maar wat moet een jong meisje hier met een oude vrouw doen.

Je zou je alleen maar ergeren.

Firmin

Dat is waar wat Louiseke zegt.

Stel je eens voor dat je op een zekere dag met een lief naar huis komt, en jullie zitten hier dan met zo een oude vrouw opgeschept.

Er zou van vrijen niet veel meer in huis komen..... denk ik.

Louise

Hela..hela.. fistong, een beetje op je gemak hé.

Zo een oude vrouw ben ik nu ook weer niet.

Firmin

Neen, natuurlijk niet.

Op onze leeftijd is niemand te oud, maar ik bedoel in de ogen van die jonge mensen zijn wij wel oud.

Nietwaar, Marijke?

Marijke

Dat is juist Fistong.

Maar allé, ik kom het maar voorstellen.

Louise

Moet je niets hebben om te drinken of te eten.

Marijke

Ik zou wel graag een glaasje water willen, want ik heb nogal dorst.

Louise

Allé, Fistong, haal eens een glas uit de kast en een fles water.

Firmin

Mag ik dat doen?

Louise

Wie anders?

Er is hier toch maar één fistong of zou je willen dat Fiefie het doet?

Marijke

Heb je Fiefie al gevonden?

Firmin

Neen, nog altijd niet maar het zal niet lang meer duren.

Marijke

Spijtig, want ik zou nu wel eens willen weten wie of wat die Fiefie is.

Louise

Dat zeg je nu al dagen dat het niet lang meer zal duren

Wat zeg ik?..... al weken.

Ik zou ook wel eens willen weten, wie of wat die Fiefie is.

Firmin

Omdat je nu zo nieuwsgierig bent zal ik het maar zeggen.

Marijke

Maar nu ben ik ook nieuwsgierig zulle.

Louise

Dat kan ik geloven.

Allé, Fistong zeg maar.

Firmin

Gaan jullie niet boos worden als het jullie niet bevalt?

Louise – Marijke

Neen natuurlijk niet.

Firmin

Gaan jullie het ook nog tegen niemand zeggen?

Louise – Marijke

Wij gaan zwijgen als een graf.

Firmin

Oké dan...

Luistert...

(Firmin staat recht en knielt nu voor Louise)

Louiseke, jij bent mijn Fiefie waar ik op zoek naar ben.

Louise

(Verbouwereerd en schrikt, zij valt bijna van haar stoel)

IK, Fistong

Firmin

Ja, jij.... En daarom vraag ik of je met mij wil trouwen.

Marijke

Allé oma, je laatste kans om niet alleen te moeten blijven.

Ik zou dit aanzoek niet afslaan, hahahahaha.

Louise

Ben ik dan die Fiefie waar je al lang op zoek naar bent?

Firmin

Natuurlijk, jij bent mijn Fiefie.

Is dat geen mooi troetelnaampje?

Louise

Waarom heb je dat dan niet eerder gezegd.

Jij maakte ons al maanden nieuwsgierig.

Firmin

Ik durfde niet.

Ik dacht dat je neen ging zeggen.

Marijke

Maar ze heeft ook nog geen JA gezegd.

Allé oma, wat zal een zijn.

JA of JA.

Je moet toch eens een beslissing nemen, en als je ja zegt dan zijn alle problemen van alleen zijn opgelost.

Je kan toch niet eeuwig alleen zijn.

Louise

Kom hier mijn kleine Fistongje.

(Oma heeft een kus aan Firmin)

Firmin

Bedoel je nu daarmee dat het JA is.
Wil je met mij trouwen?

Louise

Maar natuurlijk.
Hoe kan ik zo een verzoek afwijzen van zo een brave man als u.

Marijke

Ik ga dat rap gaan vertellen aan mijn ouders.

Firmin – Louise

NEEN.

Firmin

Wacht daar nog maar een beetje mee.

Louise

Wij zullen dat zelf wel vertellen, maar eerst gaan we ze nog een beetje op stang jagen.

Marijke

Waarom, dat mag toch geweten zijn.

Louise

Natuurlijk mag dat geweten zijn, maar nu nog niet.
Weet je nog toen ik vorige week een beetje ziek was...

Firmin

ZIEK zeg je...

Louise

Wel ja... ZIEK.
Dan was er niemand die voor mij wilde zorgen.

Marijke

Ja, dat weet ik nog.
Het was alleen mijn vader die wilde.
Maar wat heeft dat ermee te maken?

Louise

Wel laat ze nog maar een beetje denken dat zij mij in een bejaardenhuis kunnen plaatsen.
Zo kunnen wij ook nog eens lachen.
Nietwaar fistongtje?

Firmin

Natuurlijk mijn fiefietje.

Marijke

Dat gaat hier nog plezant worden.

Alle, ik ben naar huis.
Moet ik iets zeggen of vragen aan ma en pa?

Louise

Neen, niets zeggen.
Euh...of liever... ja, vraag toch maar of ze eventjes willen binnenwippen.
Dan kunnen we het samen vertellen. Nietwaar Fistongtje?

Firmin

Voor mij is alles goed, als jij maar gelukkig bent.

Marijke

Ik geloof dat jullie het zwaar zitten hebben.
Allé, ik ga het hen vragen of ze naar hier willen komen.

Firmin

Waarom?
Je kunt toch telefoneren en hier blijven.

Marijke

Met wat?
Oma heeft geen telefoon.

Firmin

Ook waar.
Wel als we getrouwd zijn is het eerste dat ik hier zal binnenhalen, EEN TELEFOON.
Ik ben niet van gedacht om tijdens de winter altijd maar buiten te lopen om het één of het andere te halen, zulle.

Marijke

Dat is geen slecht idee.
Maar ik kom terug mee, want ik wil eens hun gezichten zien als ze het nieuws horen.

Louise

We gaan dat nog niet direct vertellen, we gaan ze nog een beetje in onwetendheid laten.

Firmin

Goed gezegd fiefie, we moeten eerst nog een beetje binnenpretjes hebben.

Louise

Hahahaha, dat zal deugd doen zulle.

Firmin

Wat zal er deugd doen?

Louise

Al die binnenpretjes.

Firmin

Aaa dat bedoel je.

Louise

Wat had je anders gedacht?

Firmin

Ooh niets.

Louise

Ja maar Fistonng, nog geen slechte gedachten hebben voor het huwelijk hé.

Firmin

Mmmmm.... *(Hij knuffelt een beetje aan Louiseke)*

Marijke

Allé, ik ben er mee weg, ik ga deze twee tortelduifjes maar eventjes alleen laten.
Tot straks.

Louise – Firmin

Nog straks Marijke.

Louise

En zwijgen hé

Marijke

Jaja... mijn lippen zijn verzegeld.

(Marijke verlaat het toneel)

Firmin

Hoe zullen we dat aan boord leggen om het hen te vertellen?

Louise

Ja, hoe zouden we dat kunnen doen?

(Fernand komt binnen)

Fernand

Dag Louiseke

Oei, ben jij hier ook Firmin?

Firmin

Ja natuurlijk.

Waarom vraag je dat?

Fernand

Oh, zo maar.

Ik had eigenlijk niets anders verwacht, want jij bent hier niet meer buiten te slaan.

Firmin

Als je het maar weet.

Fernand

En.... Al je Fiefie gevonden

Firmin

Ja, natuurlijk.

Fernand

Waar is hij, ik zou hem wel eens willen zien.

Firmin

Het is een ZIJ.

Fernand

Allé fitsong, vertel... maar is ZIJ?

Firmin

Ewel, mijn Fiefie is.....

Louise

STOP Fistong, daar moet je nog een beetje voor wachten.

Alles op zijn tijd.

Fernand

Maar ik ben nieuwsgierig zulle.

Je weet een postbode weet graag alles ... en DIRECT.

Louise

Jaja, dat weten we, maar toch moet je nog eventjes wachten, nietwaar fistongtje.

Firmin

Als jij het zegt, zal het wel waar zijn.

Wachten is een schone deugt en wie niet wacht wordt niet acht.

Allé, dat zegt het spreekwoord.

Fernand

Goed, ik zal wachten... maar niet te lang, want ik moet nog weg.

Louise

Zeg Fistong, zouden we het toch niet vertellen aan Fernand.

Firmin

Eigenlijk wel hé.

Hij was altijd bereid om je te helpen.

Fernand

Hij IS altijd bereid.

Je moet nu niet praten alsof ik niets meer zou doen voor Louiseke.

Louise

Fernand, dat is het hem juist.

In de toekomst zal je niet veel meer moeten doen voor mij.

(Fernand verbouwereerd)

Fernand

Wat...hoe...waarom...

Ben ik niet goed genoeg meer misschien, of heb ik iets verkeerd gedaan.

Louise

Bijlange niet? Maar ik en.....

Allé Fistong vertel jij het maar.

Firmin

Moet ik dat vertellen?

Louise

Natuurlijk, jij ben een man.

Firmin

Allé, ik zal het maar vertellen.

Fernand

Wat is er nu weer?

Firmin

Zet je Fernand.. en je moet eens goed luisteren.

Fernand

Oké

Firmin

Ik en Louise hebben een.....

(Jenny en Willy en Marijke komen binnen – toch kan Firmin nog juist zeggen tegen Fernand....)

Niets vragen alles zal direct duidelijk worden.

Jenny

Wat zal er direct duidelijk worden als ik vragen mag?

Louise

Zou je niet beter eerst een goede dag zeggen, want het is al weer lang geleden dat ik jullie nog gezien hebben.

Jenny – Willy

Dag moeder... dag Fernand en Fistong.

Jenny

Allé... wat zal er direct duidelijk worden?

(Marijke staat een beetje te lachen)

Waarom lach jij nu.
Is dat zo plezant misschien.

Marijke

Maar neen ma...
U zou eens jezelf moeten horen hoe nieuwsgierig je bent.

Jenny

Ik mag toch vragen wat er hier aan de hand is.

Willy

Ja, zwijg nu maar.
Als ze het niet willen vertellen dan moeten ze maar zwijgen.

Jenny

Ja, zeg... ik zeg al niets meer.

Marijke

Of liever, JE vraagt al niets meer

Willy

Zwijg jij ook maar.

Louise

Ja, het is al goed.
Luistert...
Ik zou eens willen weten wat jullie met mij van plan bent.
Gaan jullie mij nu in een bejaardenhuis stoppen of komt er hier iemand bijwonen?
Ik zou het nu willen weten.

Jenny

Ja...ja... *(zij kijkt naar Willy)*
Allé, zeg toch ook iets.

Willy

Wat moet ik zeggen?
Het is tenslotte uw moeder.

Marijke

Voilà, ze staan met hun mond vol tanden.

Willy

Zwijg maar jij.
Zouden we niet beter wachten tot Roger en Liliane hier zijn?

Louise

Hoe... komen die ook?

Willy

Natuurlijk, wij hebben gebeld om te zeggen dat we naar hier zouden komen.

Louise

Voor wat?

Jenny

Zijn ze niet welkom misschien?

Louise

Natuurlijk zijn ze welkom, iedereen is hier welkom.

Maar waarom komen jullie nu opeens allemaal, dat is toch niet van jullie gewoonte.

Jenny

Omdat wij een oplossing gevonden hebben.

Louise

Een oplossing....

Voor wat hebben jullie een oplossing gevonden?

Jenny

Voor jou, zodat je niet meer alleen zou zijn.

Firmin

En welke oplossing

Jenny

Kijk en luistert eens, fistong.

Ik zeg het voor de laatste keer ....

DAT GAAT JOU NIET AAN, punt uit.

Firmin

Olala, ik heb op madam haar tenen getrapt.

Jenny

Jij behoort niet tot de familie en Fernand ook niet.

Willy

Daarom zou ik willen vragen of dat jullie nu vertrekken, want tenslotte is dat hier een familiezaak.

Louise

(maakt zich kwaad)

Een momentje...

Ik ben hier nog de baas en als ik zeg dat deze twee heren hier mogen blijven, dan blijven ze hier.

Is dat begrepen.... wat hebben we nu?

Zolang ik hier woon, dan heb ik het hier voor het zeggen.

Marijke

(Met een smile)

Goed gezegd Oma.

Ik zou het niet beter kunnen.

Firmin

En ik ook niet

Fernand

En ik nog evenmin.

Willy

Oké, maar de gevolgen zijn voor jou.

Louise

Welke gevolgen....

Dat ik in het bejaardenhuis zal belanden?

Jenny

Wie weet, maar we zullen eventjes wachten op Roger en Liliane.

Willy

Zij hebben gezegd dat we moesten wachten om iets te vertellen tot ze hier zijn.

En dat doen we.

Louise

Oké, dan wachten we maar.

(Iedereen zit nu wat rond te kijken – Jenny bekijkt de kast – Willy loopt wat rond – Firmin fluistert bij Louise – Fernand bekijkt iedereen en Marijke lacht in haar vuist tot Jenny....)

Jenny

Dat is wel een mooi beeld dat hier op de kast staat?

Ik zou deze wel willen.

(Willy komt er bij staan)

Willy

Ik niet.

Ik vind ze niet mooi.

Louise

Dat is nog altijd van mij.

Jenny

Misschien voor niet lang meer.

Marijke

Dat zou ik nog niet durven zeggen.

Willy

Jij moet niets zeggen, want je weet nog van niets, je bent nog veel te jong.

Firmin

Zij weet misschien meer of dat je zou durven denken.

Jenny

Dat geloof ik niet, maar allé... als je daar mee tevreden bent, voor mij ook goed.

(Roger en Liliane komen nu ook binnen)

Roger – Liliane

Goede dag allemaal.

Iedereen

Dag Roger dag Liliane

Jenny

Eindelijk...waar zaten jullie, wij zitten hier al een uur op jullie te wachten.

Ik ben op van de zenuwen.

Marijke

Je moet nu ook niet overdrijven, ma

Liliane

Ja zeg, wij moesten eerst nog wat boodschappen doen.

Wij hebben dat niet zo gemakkelijk al jullie hoor.

Jenny

Heb je het gehoord moeder?

Zij hebben dat niet gemakkelijk en jij zou willen dat ze hier komen wonen om voor u te zorgen.

Louise

Ik heb niet gevraagd of dat ZIJ zouden komen.

Jenny

Maar wij kunnen ook niet.

Roger

Allé, luistert eens moeder.....

Liliane

Wacht eens Roger....

Wat doen deze twee heren hier.

Dat is hier een familiebijeenkomst zulle.

Jullie hebben hier niets te zoeken.

Louise

Die twee heren die u bedoeld mogen en MOETEN van mij hier blijven.
Begrepen?

Liliane

Maar moeder....

Louise

Tut...tut...tut...

Zolang ik hier woon ben ik hier nog de baas

Jenny

Tegen mij heeft ze dat ook al gezegd.

Willy

Moeder heeft gelijk, zolang zij hier woont is zij hier de baas en nodigt ze uit wie ze wil.

Jenny

Ja, doe jij nog maar een beetje honing aan de knikker.

Roger

Mag ik voort doen?

Jenny – Liliane – Willy

Ja, doe maar voort.

Jenny

Hoe rap je het gezegd heeft, hoe rap we er vanaf zijn.

Willy

Zwijgen Jenny

Roger

Goed,.. luister eens moeder.

Jenny en Liliane, hebben besloten om voor jou een goede, MAAR DAN EEN OOK EEN GOEDE, bejaardenhuis voor u te zoeken.

Louise

Een bejaardenhuis in de wereld van God.

Hoe komen jullie daar bij

En daarbij hebben de mannen daar niets over te zeggen.

(Willy en Roger kijken eventjes naar elkaar en trekken hun schouders op)

Jenny

Neen, de mannen hebben daar niets over te zeggen.

Het zijn tenslotte de vrouwen die het meeste werk zouden hebben als er hier iemand komt bijwonen.

Het is toch waar hé, Liliane.

Liliane

Inderdaad.

Moest het nu zijn om af en toe eens te komen helpen dan zou ik zeggen, Oké.
Maar hier wonen, neen dat kan niet.

Fernand

En dat na alles wat jullie moeder voor jullie gedaan heeft.

Marijke

Dat heb ik mij ook al afgevraagd.

Jenny

Jij moet je niets afvragen en zwijg nu maar.

Firmin

Zijn jullie al vergeten dat ze jullie alleen hebben groot gebracht?
Jullie hebben vroeg jullie vader verloren en jullie moeder stond er alleen voor.
Is dat jullie dank... haar in een bejaardenhuis stoppen.

Jenny

Moei jullie getweën niet mee.
Het zijn wij die het hier voor het zeggen hebben.

Louise

Dat denk ik niet.

Jenny

En waarom niet?

Louise

Omdat ik niet naar een bejaardenhuis zal gaan, en jullie mogen op jullie kop staan..

Marijke

Zie je wel, hoe oma reageert.
En ik heef ze nog gelijk ook.

Willy

Marijke, zwijg toch eens, laat de grote mensen spreken.

Louise

De grote mensen...de grote mensen, ik denk dat Marijke meer verstand heeft dan jullie hier allemaal.

Firmin

En ik dan Louiseke?

Louise

Jij en Fernand hebben ook veel verstand en in het bijzonder jij Fistong.

Firmin

Ik zou het nogal geloven.

Liliane

Maar moeder, als je dat niet wilt, wat moeten we dan doen?

Jenny

Ja, dat vraag ik mij ook af.

Roger

Wat wil je dan eigenlijk?

Louise

Jullie begrijpen het niet hé.
Ik wil gewoon hier blijven wonen.

Willy

Dat begrijp ik wel, moeder.

Louise

Je bent de enigste die het begrijpt.

Marijke

Maar ik ook zulle, Oma.

Louise

Ja kindje jij ook.
Maar van de anderen kan ik dat niet zeggen.

Firmin

Dat is eens gesproken.

Jenny

Zou jij niet beter je Fiefie eens gaan zoeken?

Firmin

Die heb ik al lang gevonden.

(Louise en Marijke beginnen te lachen)

Jenny

Wat is er hier zo belachelijk aan?

Louise

Niets....niets...

Marijke

Je zou eens je gezicht moeten zien.

(Jenny begint aan haar gezicht te vegen en kijkt naar Willy)

Jenny

Ben ik zwart misschien of is er iets aan mijn gezicht

Willy

Er is niets aan je gezicht, ze hebben binnenpretjes.

Louise – Firmin

En HEEL VEEL

Liliane

Allé, vertel op, waarom hebben jullie binnenpretjes

Louise – Firmin

Zo maar

Liliane

Marijke... weet jij daar meer over?

Marijke

NEEN, waarom zou ik daar meer moeten over weten.

Als oma en Firmin binnenpretjes hebben, daar kan ik toch niets aan doen.

Louise

Allé, alle gekheid op een stokje wat is jullie volgende plan?

Jenny

Plan...plan... wij hebben geen volgende plan.

Het enige plan die wij hebben is het bejaardenhuis.

Louise

Ah neen?

Hebben jullie geen tweede plan?

Jullie willen mij dus in een bejaardenhuis stoppen.

En waarom?

Willy

Je hebt het zelf gezegd dat je hier niet meer alleen wil wonen, vandaar dat ZIJ een oplossing hebben gezocht.

(Terwijl hij dat zegt wijst hij naar Jenny en Liliane)

Jenny

.... En gevonden.

Louise

Is dat een oplossing... mij in een bejaardenhuis laten wonen?

Bij al die oude en ziek mensen.

En al mijn meubelen dan?

Liliane

Je neemt er een paar mee en wat overblijft zullen wij verdelen.

Firmin

En het huis dan?

Jenny

Die zouden we kunnen verkopen om je tehuis te betalen.

Louise

Zo hebben jullie dat geregeld!

Maar deze ballon gaat niet op.... Ik blijf hier.

Liliaen

Maar moeder, begrijp dat toch eens.

Wij hebben geen andere keuze.

Louise

Ik weet het nog zoniet.

Maar jullie hebben mij toch wel teleurgesteld.

Marijke

Ik ben toch ook wel een beetje teleurgesteld.

Firmin

Ik ook

Fernand

... en ik ook.

Jenny

Jullie moeten zich daar niet van aantrekken, het zijn wij die een oplossing hebben gevonden.

Firmin

Tuurlijk, maar welke oplossing?

Nog thans heb ik een betere oplossing, die jullie waarschijnlijk niet zal aanstaan, maar daar beslissen jullie gelukkig niet over.

Jenny

WAT, HEBT JIJ OOK EEN OPLOSSING?

Firmin

Natuurlijk HEB IK OOK EEN OPLOSSING.

En een veel betere dan deze van jullie.

Fernand

NU gaat het komen.

Hou jullie goed vast aan de takken van de bomen.

Marijke

Ik zou het niet beter kunnen zeggen, Fernand.

Nu gaan we lachen

Jenny

Weet jij daar iets van, Marijke

Marijke

Natuurlijk, en jullie gaan nog goed verschieten ook.

Liliane

Nu maken jullie mij wel zeer nieuwsgierig.

Jenny – Roger – Willy

Mij ook.

Willy

Allé, ik bedoel ons ook.

Jenny

Vertel Fistong.

Wat is jou oplossing.

Firmin

Jullie hebben altijd gelachen dat ik op zoek was naar mijn Fiefie.

Willy

Ja, natuurlijk

Firmin

Wel ... ik heb die gevonden.

Jenny

En wat heeft dat met moeder te maken?

Fernand

Laat hem toch eens uitspreken.

Roger

Weet jij daar ook iets van, van die oplossing van Fistong

Fernand

Neen, natuurlijk niet, maar ik ben ook nieuwsgierig zulle.

Louise

Allé, fistongtje... vertelt het maar.

Firmin

Ewel hé, ik heb besloten om .....

(de dokter komt binnen)

Dokter

Dag allemaal
Hoe gaat het hier

Iedereen

Dag dokter.

Roger

Je komt op het juiste moment.

Dokter

Ja, is dat waar?
Is onze Louise weer ziek?

Roger

Neen, maar we hebben of liever we hadden een oplossing voor ons moeder en die heeft ze niet aanvaard.

Dokter

Hoe deze heeft ze niet aanvaard.
Welke oplossing was dat dan

Willy

Wel we gingen een ZEER GOEDE bejaardenhuis voor haar zoeken, zodat ze niet meer alleen zou zijn.

Dokter

En....
Wat vindt ons Louiseke daarvan.

Louise

Wat dacht je dokter?

Dokter

Dat je het niet aanvaardt.

Louise

Juist gedacht.
Ik heb het niet aanvaard

Dokter

Dat geloof ik graag.
En is er ondertussen een ander oplossing gevonden?

Firmin

Dat ging ik juist vertellen, dokter, maar jij kwam juist binnen en onderbrak me.

Dokter

Ooo, als het dat maar is, ik ga mee luisteren naar die oplossing.

Firmin

Luistert, ik herhaal..... jullie hebben altijd met mij gelachen als ik op zoek was naar mijn Fiefie.

Wel ik heb die gevonden.

Jenny

Waar heb je die gevonden?

Fernand

Zwijg toch en laat Firmin uitspreken.

Firmin

Ik heb gezien hoe jullie met Louiseke omging en ik dacht die gaan haar in een bejaardenhuis steken.

Jenny

En dan.....

Iedereen

Sssssssssttttttttttttt

Firmin

Ik..... ik.....ik heb Louiseke ten huwelijk gevraagd.

(Iedereen behalve de dokter- Marijke en natuurlijk ook Louise staan perplex – na een tijdje zegt Liliane....)

Liliane

Op jullie leeftijd?

Zijn jullie daar niet te oud voor?

Dokter

Maar neen, natuurlijk niet.

Liefde is voor alle leeftijden.

Zolang een mens maar gelukkig is, nietwaar Louiseke

Louise

Dank u dokter, ik denk dat wij nu de oplossing gevonden hebben dankzij Fiefie.

Jenny

Ik geloof mijn eigen oren niet meer.

Firmin

Het is nog thans waar Jenny!

(iedereen begint in hun handen te klappen)

Marijke

En... voor wanneer is de bruiloft?

Louise

Dat weet ik nog niet

Fernand

Misschien willen ze eerst een paar jaren samen wonen voor dat ze trouwen.

Allé, om te zien of het wel zou lukken.

Firmin

Neneen... we gaan er geen gras laten over groeien, want het leven is veel te kort...

Louise

En veel te mooi.

Zo kinderen, jullie moeten niet meer om een oplossing zoeken, wij hebben die zelf gevonden.

Jenny

Allé, als dat maar goed afloop.

Willy

Louiseke onze nieuwe Fiefie en Firmin onze Fistong.

Dat gaat wat worden.

Firmin

Wij zullen onze uiterste best doen om nog lang en gelukkig samen te kunnen zijn..

Jullie zijn hier altijd welkom.

Louise

Maar ik vind toch dat jullie oplossing niet netjes was.

Jenny

Ja moeder, wat moesten we anders doen.

Wij hebben ook maar één leven en zoals je daarnet zei – het is veel te kort.

Liliane

Ik had ook geen betere oplossing.

Wil je het mij vergeven?

Jenny

En mij ook?

Louise

Het is jullie vergeven.

Eigenlijk is het ook een beetje mijn schuld.

Ik had zo egoïstisch niet moeten zijn en had moeten beter nadenken.

Marijke

Allé oma, wanneer triouwen jullie nu

Firmin

..ik zou zeggen....euh...de eerste april.

(iedereen begint te lachen)

Iedereen

DEN EERSTE APRIL?

Dokter

Dat is toch geen aprilvis zekerst?

Firmin

Neneen, ik meen het... als het goed is voor mijn Fiefietje hé.

Louise

Maar natuurlijk, wat kan die datum mij schelen als het maar rap gebeurt.

Fernand

Oei, onze Louise krijgt al goesting.

Geen seks voor het huwelijk hé.

Louise

Zotteke.

Firmin

Maar we gaan het in besloten kring houden.

Alleen de kinderen zijn op het feestje uitgenodigd.

Fernand

En ik, mag ik er niet bij zijn?

Louise

Natuurlijk, want jij bent en blijf de vriend des huizes.

Fernand

Allé, dat doet me wat.

Ik geloof dat ik ga wenen.

(Fernand haalt ze zakdoek boven en veegt aan zijn ogen)

Hoe dit afloopt? Dat hoort u wanneer u het stuk koopt!